

SCHIȚĂ DE PORTRET JUBILIAR. VASILE HAHEU LA 60 DE ANI

Cu emoții suntem astăzi alături de bunul nostru prieten și coleg, domnul **Vasile Haheu**, la onorabila vârstă pe care o aniversează. Se zice că prietenii nu se aleg, prietenii sunt dați de la Dumnezeu. Doar având prieteni adevărați, simți că trăiești pe acest pământ și lumea e mai frumoasă, căci Lumea este făcută să se iubească și niciodată să nu se dușmănească.

Este un prilej deosebit pentru noi să ne exprimăm respectul și recunoștința față de unul dintre adevărații prieteni – **Vasile Haheu**, om de omenie și de o cumsecădenie rară. S-a născut într-un mijloc de vară, pe când multe dintre bunătățile pământului dau în pârg, îmbiindu-te cu culorile și aromele lor, dar mai ales cu gustul lor proaspăt. Venea

în viață într-un sat din sudul Moldovei – Giurgiulești, localitate de oameni harnici și frumoși la trup, chip, dar mai ales la suflet. Satul natal se înalță falnic și măreț pe platoul unei terase de la confluența Prutului zbuciumat cu bătrâna dar falnica Dunăre, care, obosită parcă de itinerariile europene, o cotește brusc spre dreapta, continuându-și lin drumul spre mare. Dincolo de Dunăre, în dreptul satului până în zări se înalță bătrânii, dar încă viguroșii munți ai Dobrogei. Locuri pitorești, cu structuri mărețe, care nu puteau să nu influențeze formarea unei personalități pe măsură. Fire melancolico-romantică, adaugă mai multe și din caracterele eroilor preferați din cărțile citite. Către vârsta adolescenței face cunoștință cu poezia simbolistă care îl marchează enorm și pe mult timp.

Drumul vieții parcurs de dl **Vasile Haheu** a fost greu, cu multe încercări, dar el a reușit să le învingă pe toate cu multă tenacitate, optimism și muncă asiduă. Căldura sufletească, bunătatea, omenia și cumsecădenia i-au fost cultivate încă din copilărie, de către scumpii părinți, care au fost mândri de copiii pe care i-au crescut, i-au educat și i-au ajutat în toate, ori de câte ori a fost nevoie. Tata Petrea a fost mereu mândru de fecior și doar moartea prematură nu i-a permis să-i admire pe deplin performanțele. Mama Sanda a fost o mamă bună și un

bun prieten nu doar pentru jubiliar, ci a devenit o narativă *Mama Sanda* pentru mai multe generații de arheologi, care găseau în căsuța ei loc de odihnă trupească și sufletească.

Dragostea de carte pe care a deslușit-o și pe care a îndrăgit-o cu mult înainte de a merge la școală a devenit o pasiune a vieții. Părinții trăiau o revelație când copilul Vasea, pe la vârsta de patru anișori, citea ziare oaspeților casei. După absolvirea școlii din satul natal Giurgiulești, raionul Vulcănești (în prezent Cahul), și-a continuat studiile la Institutul Pedagogic de Stat „Ion Creangă” din Chișinău (în prezent Universitatea Pedagogică). În ultimii ani de studii este pasionat de istorie veche și arheologie.

Și-a început cariera de cercetător-arheolog în sectorul de arheologie a Secției de Etnografie și Studiul Artelor a AȘM, antrenat ca și alți colegi tineri, proaspeți absolvenți – Oleg Levițki, Eugen Sava, Serghei Agulnicov, Svetlana Andruh în grupul

săpăturilor de salvare, colindând zi de zi localitățile Moldovei în vederea depistării siturilor arheologice din zonele de construcții, pe care tot ei le cercetau în lunile de vară.

Între anii 1989-1991 are șansa de a realiza o stagiune la prestigiosul Institut de Istorie a Culturii Materiale de la Sankt Peterburg (pe atunci Leningrad) unde l-a avut ca îndrumător pe marele cunoscător al perioadei scitice Konstantin Marcenko, mai contactând în discuții cu așa specialiști de

seamă ca Iu. Andreev, A. Shcheglov, E. Rogov, M. Vakhtina ș.a.

Pe parcursul anilor, dl **Vasile Haheu** a activat fructuos și în diferite funcții, de la laborant superior la cercetător științific. Din anul 1984 a fost organizatorul și conducătorul a șapte expediții arheologice, destul de productive, fiind conducătorul cercetărilor de la fortificația getică *Alcedar La Cordon*. Însă ora de vârf a norocului arheologic i-a surâs în anul 1991, când în satul de baștină Giurgiulești descoperă și studiază necropola eneolitică de acolo, obiectiv de unicat pentru regiune cu un inventar și un context arheologic excepțional, asemănător ca valoare complexelor descoperite la Varna, Bulgaria. Peste câțiva ani (1997), împreună cu colegul Oleg Levițki, în același sat, descoperă și valorifică o importantă necropolă hallstattiană târzie, care contribuie esențial la rezolvarea problemei apariției culturii getice.

Vasile Haheu a publicat patru lucrări monografice și în jur de o sută de articole și studii (unele în

colaborare). În ultimii ani este atras de tematica istoriei viti-viniculturii din Moldova (de la origini până în evul mediu), pe marginea căreia, împreună cu prietenul și colegul său din domeniul respectiv, Dumitru Bratco, au publicat în jur de 15 studii în ediții prestigioase din republică și la care intenționează de curând să finiseze o lucrare monografică. În prezent, dl **Vasile Haheu** activează în cadrul Centrului de Arheologie a Institutului Patrimoniului Cultural AȘM în calitate de cercetător științific, specialist în cultura tracă-getică, fiind un specialist experimentat, cu suflet mare, inimă deschisă, cu dăruire de sine și cu receptivitate deosebită la oricare adresare, mai cu seamă, atunci când i se cere un ajutor.

În această oră a mărturisirilor, am fi dorit să destăinuim niște gânduri alese despre dl **Vasile Haheu** nu doar în calitate de cercetător, dar și ca om. În ce privește familia, colegilor le place să glumească, zicând: „Vasile a fost căsătorit odată și pentru totdeauna”. Cu soția Valentina, colegă de grupă la facultate, trăiesc împreună deja de patruzeci de ani. Au trecut prin multe, dar au reușit să apere și să păstreze ceea ce-i mai important – dragostea, stima și atitudinea de grijă unul față de altul. Dintr-o căsătorie reușită au rezultat și copii pe măsură.

Fiica Cezara, absolvă liceul și își i-a masteratul în SUA, după care susține teza de doctor în Anglia, unde se și stabilește cu traiul, bucurând părinții cu performanțe profesionale deosebite, dar mai ales cu cele două nepoțele Sabrina și Anabela. Fiica Vera absolvă facultatea de limbă chineză la Universitatea Liberă din Berlin, unde se și căsătorește, aducând bunelor o altă mare bucurie – nepoții Marit și Elias. Fratele ei geamăn Petru este la Chișinău, di-

rector-manager al unei firme de programe computerizate moldo-engleze, urmând a bucura părinții (sperăm!) și cu urmași naționali, pe care aceștia abia îi așteaptă. Cu siguranță, Cezara, Vera și Petru s-au străduit să fie așa cum și-au dorit părinții să-i vadă întotdeauna. Or, din suflet, suflet răsare, valoarea crește valoare și doar prin muncă se reușește ascensiunea spre culmi. Copiii dlui Vasile Haheu și ai dnei Valentina Haheu vor purta în suflete mereu căldura și răbdarea cu care au fost tratați pe cărarea vieții, altoindu-li-se de către acești minunați părinți dragostea de oameni, de carte și de tot ce e frumos și sfânt pe acest pământ. Pentru ei, casa părintească, părinții servesc drept un altar în fața căruia nu încetează nici pentru o clipă să se închine, dragostea față de părinți constituind piatra de temelie a tuturor virtuților.

La acest ceas aniversar, dragul nostru prieten **Vasile Haheu**, ne exprimăm respectul și recunoștința, urându-ți sănătate, succese în toate, putere de muncă, inspirație, dragoste și stimă din partea familiei, colegilor și a celor dragi.

Să rămâi și în continuare așa precum te știm, tenace în toate și exigent cu tine însuși și cu alții, dar înțelegător cu oamenii și să păstrezi același optimism pentru depășirea provocărilor pe care ni le rezervează viața și aceiași energie pentru noi realizări în toate direcțiile de dezvoltare intelectuală și spirituală. Ce mai este de făcut (și este!) se știe în detalii și doar încă ceva ani de sănătate ar fi suficienți pentru a le realiza pe toate.

Cu drag și profund respect,

La mulți, mulți ani și toți fericiți!

**Doctor conferențiar în agricultură,
cercetător științific superior,
I.P. Institutul Științifico-Practic
de Horticultură și Tehnologii Alimentare
Dumitru Bratco**